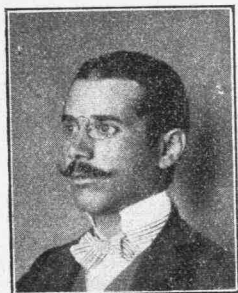

“ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ,,

{ Ὁ φίλτατος ἐν Σπάρτῃ νῦν δικηγόρος κ. Σπ. Θεοδωρόπουλος, ὁ ἐξίστου καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀφοσιώσεως θύων εἰς τῆς Θέμιδος τὸ ἱερὸν καὶ εἰς τῶν Μουσῶν τὸ τέμενος, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἄγις Θέρος πολλάκις ἤδη ἐδημοσίευσεν ἔργα αὐτοῦ ἔμμετρα καὶ περὶ εἰς τὸν φιλολογικὸν περιοδικὸν τύπον. Ἐκ τῆς ὁσονούπω δημοσιευθησομένης συλλογῆς του ὑπὸ τὸν τίτλον «Τραγούδια» ἀποσπῶμεν τὰ δύο κατωτέρω ποιημάτια, γνωρίζοντες συνάμα καὶ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ συμπαθοῦς συνεργάτου εἰς

τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας.]

ΟΝΕΙΡΟΠΛΑΝΕΜΑ

Ζῆγο τῶν φύλλων σφύρισμα, Κάτι, σὰν φύλλων σφύρισμα,
 Λόγγου βαθὺς ἀνασασμός, Κάτι, σὰν λόγγου ἀνασασμός,
 Καὶ χλόης ἀναγύρισμα, Σὰν χλόης ἀναγύρισμα,
 Καὶ τῆς δροσούλας σταλαγμός, Καὶ σὰν δροσούλας σταλαγμός,
 Τοῦ φεγγαριοῦ ἀντιφέγγισμα, Σὰν φεγγαριοῦ ἀντιφέγγισμα,
 Τοῦ κύματος συγκύλισμα, Σὰν κύματος συγκύλισμα,
 Καὶ λαγκαδιοῦ βουβδὸς κλαύμός, Σὰν λαγκαδιοῦ βουβδὸς κλαυμός

Ἄποβραδις μ' ἐκοίμησαν Πάλαι ταχὺ μ' ἐξύπνησε —
 Μὲ τὸ νανούρισμα ἀπαλό, Ἦταν φωνίτσα σιγαλή·
 Τὸ ταχινό μ' ἐξύπνησαν Τὸ δειλινό μ' ἐφίλησε —
 Μὲ κάποιον χᾶδι σιγαλό, Ἦταν ροδοχειλιῶν φίλι·
 Τὸ δειλινό μ' ἐσίμοσαν, Καὶ τὸ βραδὺ μ' ἐκοίμησε
 Μ, ἀγκάλιασαν, μ' ἐφίλησαν Καὶ μ' ὄνειροτριγύρισε —
 Μ' ἓνα τους φίλημα τρελλό. Ἦταν ματιῶν φεγγοβολή.

Σ' ΤΑΓΡΙΟ ΛΑΓΚΑΔΙ

ΞΕΧΥΣΟΥ, Πόνε, σῦρε, Πόνε ἀκοίμητε,
 Σ' τᾶγριο λαγκάδι τὸν ἀχό σου τὸ βαρῦ·
 Καιροὺς βουβοὶ σὲ λαχταροῦν οἱ ἀντίλαλοι,
 Κλειστό τὸ κρῖνο ἐσὲ ν' ἀνοίξη ἀκαρτερεῖ,
 Κι' ἀνήλιαστη δροσοῦλα σὲ προσμένει,
 Κι' ἀγριομηλιά ἀπαντέχει σε ἀνθισμένη,
 Κι' ὁ χόχλος τῆς βρυσούλας σ' ὠνειρεύτη,
 Νὰ ἰδωθῆς στὸν καθάριο τῆς καθρέφτη·
 "Ὅλα θωροῦν πουρνὸ καὶ βράδου·
 Κοιμᾶτα: ἀπαντοχὴ σᾶγριο λαγκάδι.

Ξεχύσου, Πόνε, σῦρε, Πόνε ἀκοίμητε,
 Τᾶγριο λαγκάδι πέρα λαχταρεῖ σε·
 Βαρεῖά εἰν' τὰ μάγια, ποῦ ἢ Κυρά ἢ Μάγισσα
 Τοῦχει γραφτά. Τὰ μάγια, ὦ Πόνε, λύσε·
 Εἶν' τὸ λογκάρι τῶν ρεικιῶν χλωμό,
 Καὶ τᾶγριοποῦλι ἀξάμιαστο κουρνιαζει
 Στοῦ βάτου τὸν πολυάγκαθο κλαμό,
 Γλῶσσα ἀγριμιοῦ τὸ ρυάκι δὲν ταραζει,
 Τῆ λυγαριαν ἀνάνθιστη παρέχει
 Μιὰν ἀνυφάντρα ἀράχνα παραστέκει.
 Πόθου λιγοθυμιὰ πουρνὸ καὶ βράδου
 Κρατεῖ βαλαντωμένο τὸ λαγκάδι.

Ξεχύσου, Πόνε, σῦρε, Πόνε ἀκοίμητε,
 Κι' ἀπλώσου πέρα στὴν ἀπάτητη φωλιά,
 Στὸ χόχλο τῆς κρυφῆς βρυσούλας ζύγωσε,
 Μύρισε τᾶνθη, ποῦ κρατεῖ γιὰ σὲ ἢ μηλιά,
 Τοὺς ἀντίλαλους ξύπνα τοὺς παρθένους,
 Τοὺς δροσοσταλαγμούς, τοὺς ξεχασμένους
 'Απ' τὸ 'λιοπῦρι, ξύπνησε κι' ἐκείνους,
 Κι' ἀνοίξε τοὺς ἀθώρητους τοὺς κρίνους,
 Σ' ἀτέλειωτο καὶ μαγεμμένο βράδου,
 Στὸ πολύποθο τᾶγριο τὸ λαγκάδι.

ΑΓΙΕ ΘΕΡΟΣ